

ПРЕС КЛИПИНГ

10.октобар 2011.

НАСЛОВИ

Затворено чак 10.800 фирми;(стр.2)

Полицијски синдикат: Део полиције од данас у штрајку;(стр.3)

Синдикални лидери „меркају” парламент;(стр.4)

Расте број пријава мобинга;(стр.6)

Неимари кубуре с недостатком посла;(стр.7)

Синдикат тражи веће плате;(стр.8)

Како смањити сиву економију и рад на црно?;(стр.9)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:348469-Zatvoreno-cak-10800-firmi>

Затворено чак 10.800 фирми

Д. И. К.

Све мање људи одлучује се за отварање сопственог предузећа. Трговина је и даље главна делатност за почетак посла, али се највише таквих фирми и затвара у последње време

Трговине се највише отварају, али највише и гасе

У СРБИЈИ се оснива све мање предузећа, а уз то се све више бришу она постојећа. Последњи подаци Агенције за привредне регистре показују да је за девет месеци у Србији регистровано равно 6.400 нових фирми. Када то поредимо са истим периодом у 2008. години, пре избијања светске економске кризе, долазимо до броја од 8.957 новооснованих.

Код гашења фирми ситуација је, пак, обрнута: све их је више. Са броја од 2.170 колико их је угашено од јануара до септембра 2008, ове године смо у истом периоду стигли до цифре од 10.800 предузећа. У ову бројку треба урачунати 8.345 фирми које су нестале по основу аутоматског стечаја, јер су биле у непрестаној блокади три, односно две године.

Трговина је и даље примарна делатност за оне који се одлучују да крену у оснивање сопственог предузећа. Од почетка године основано је 684 предузећа која се баве овом делатношћу. Одмах потом су разне „консултантске“ активности, са 284 новоосноване фирме. Следи изградња стамбених објеката са 223...

Трговине се највише отварају, али највише и гасе: чак 2.274 предузећа која се баве овом делатношћу „нестало“ је за претходних девет месеци. За исто време, 364 „консултанта“ угасило је своје фирме.

Они, пак, који одлуче да отворе разне врсте агенција и радњи и региструју се као предузетници, ове године највише су бирали угоститељство. Чак 1.778 разних ресторана и „покретних угоститељских објеката“ отворено је од почетка године. Одмах потом је 1.598 разних врста кафића, односно оних који су се регистровани за припремање и послуживање пића. Када је о малим трговинским радњама реч, њих је отворено нешто мање, а ипак више од хиљаду. Своје „парче хлеба“ кроз предузетништво проналази потом највише фризера, таксиста, превозника...

Код затварања радњи, ипак, као и код предузећа, предњаче трговци: укупно њих 1.818 од почетка године више не постоји...

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/282226/Policijski-sindikati-Deo-policije-od-danas-u-strajku>

Полицијски синдикат: Део полиције од данас у штрајку

Тањуг

Чланови Полицијског синдиката Србије на вишесатном састанку са министром унутрашњих послова Ивицом Дачићем нису постигли договор о испуњењу њихових захтева и ступиће данас у штрајк уз поштовање минимума процеса рада, изјавио је Тањугу потпредседник тог синдиката Влада Павићевић.

Он је рекао да је на синоћном састанку, који је почео у 20 сати и трајао скоро до поноћи, делегација тог синдиката упознала Дачића са својим захтевима.

Павићевић је навео да је Дачић, како је казао, у принципу подржао синдикалне захтеве, додајући да ће штрајк, ипак, трајати све док услови не буду испуњени "на папиру" и док синдикално чланство не буде обавештено о свему томе.

Синдикат тражи побољшање финансијског и социјалног статуса свих запослених у МУП-у, нову систематизацију, примену Посебног колективног уговора за полицијске службенике, измену и допуну Закона о полицији и нову униформу и опрему.

Синдикат је раније саопштио да штрајк уз поштовање минимума процеса рада подразумева да ће са смањеним капацитетом радити гранични прелази, а издавање личних карти, пасоша и других докумената ће бити само за хитне случајеве.

Полиција ће током штрајка излазити само на хитне интервенције, док ће инспектори излазити на терен само за кривична дела која се гоне по службеној дужности.

Уз ПСС, који има више од 13.000 чланова и који је, као и Независни синдикат полиције репрезентативан, у МУП-у постоји још шест полицијских синдиката.

Синдикални лидери „меркају” парламент

Када неко прави странку мора да свом чланству јасно и гласно каже да то ради зато што су га изневерили неки људи и да каже поименце који и када, каже Бранислав Чанак, председник УГС „Независност”, коментаришући најаву политичког ангажмана Самосталног синдиката

Самосталном синдикату је доста „донкихотовске борбе” са влашћу и послодавцима. Показало се да дијалог и улични протести не дају неке посебне резултате и потребан је неки додатни облик борбе, али много жешћи. Овако Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката Србије, образлаже зашто у овом синдикату размишљају о евентуалном прерастању у партију и учешћу на наредним изборима. Уосталом, како каже, политички су се активирали и пензионери кроз своју странку која је део владајуће коалиције, а и послодавци најављују нешто слично.

„У Скупштини се руке дижу по аутоматизму и тако усвајају многи закони који нису у интересу радника. У протеклих десетак година се смишљено, полако, тенденциозно закида на радничким правима. Показало се да класични облици борбе више нису довољни.

На примеру Грчке видимо да чак и протести који су врло масовни не дају неке посебне резултате”, објашњава Орбовић.

Ова идеја која је из Самосталног синдиката „лансирана” још пре неколико месеци, углавном је наишла на подозрење и критике у јавности док су мишљења колега у другим синдикалним централама подељена.

И док је председник УГС „Независност” Бранислав Чанак критички настројен према најавама колеге Орбовића, председница АСНС-а Ранка Савић каже да њима та идеја уопште није страна.

„Улазак синдиката у политику? То се у историји никада није десило и не знам зашто би се то у Србији десило. Догађало се да синдикат оснује партију, али не претварајући себе у партију. Проблем је, међутим, што је то било последњи пут у 19. веку”, овако Бранислав Чанак, председник УГС „Независност”, коментарише Орбовићеве намере.

Према његовим речима, када неко прави странку мора да свом чланству јасно и гласно каже да то ради зато што су га изневерили неки људи и да каже поименце који и када. Али ако ништа не каже, а прави странку, једино што може да се помисли јесте да то ради по налогу оних које није навео како би се увећала забуна на политичком пољу уочи избора, односно да би се вода још више замутила и тиме олакшао лов у мутном.

Иако нема ништа против политичког ангажмана Самосталног синдиката, Ранка Савић каже да у ствари не зна шта овај синдикат хоће.

„Час најављују да ће основати своју странку, час да ће некога подржати. У овако тешким временима по раднике Србије синдикат не може да буде неми посматрач и да се по жељи владе бавимо радноправном заштитом, а са друге стране се свакодневно суочава са минирањем од стране те исте владе ”, објашњава председница АСНС-а.

Из власти, како каже, стално синдикатима саопштавају да их има двадесет хиљада, а не кажу ко је крив за такву ситуацију. „Ако имате такав закон о раду који предвиђа да сваки синдикат мора да се региструје нормално је да нас има толико, али су сви ти синдикати у оквиру неких централа. АСНС има 2032 регистрована синдиката, значи 2032 председника, 2032 жиро-рачуна и толико печата”, прича Ранка Савић.

Она такође каже да ће њен синдикат, као што је то радио и на прошлим изборима, дати подршку једној партији, „што раде сви синдикати у Европи и у свету”. Када неко има 170.000 чланова као они, не може, како каже, да буде аполитичан.

„За сада имамо у виду три странке, али се још нисмо одлучили. На прошлим изборима смо подржали Демократску странку, али нисмо задовољни како су нас они заступали у протеклом периоду. АСНС је доказиво (представници ДС знају шта то значи) овој странци донео 112.000 гласова”, објашњава Ранка Савић, а на питање да ли то онда значи да ДС овога пута неће добити њихов глас каже да се може „извући закључак, али да ипак није ништа закуцано”.

Представници Самосталног синдиката тврде да ни код њих није ништа „закуцано”. Недавно су имали састанак са челницима Српске напредне странке, а најављују да ће разговарати и са другима. Орбовић, додуше, каже да не крије да би прве разговоре о партнерству повели управо са СНС ако одлуче да се политички активирају.

„Свесни смо да не можемо добити већину гласова. Али се са одређеним процентом гласова у парламенту ипак могу постићи одређени ефекти”, оцењује Орбовић.

Бранислав Чанак, међутим, каже да је за оно што планира Орбовић потребно две трећине гласова, односно већина у парламенту. Јер, ако нема већину мора да направи са неким дил, а тај неко ће тражити да се не рашчишћава тамо где је он заинтересован. Онда Орбовић мора да се окрене неком другом па и тај има неки интерес. И тако да би се задовољили коалициони интереси ништа не може да се уради.

И социолог Милан Николић сматра да су мали изгледи на успех синдиката у политичком животу. Синдикални лидери су, према његовим речима, показали да су веома слаби, неспособни да сарађују, да направе јаке и велике синдикате и да организују и армију незапослених.

„Синдикалци уопште не комуницирају међусобно, не уче на туђим искуствима, стално понављају исте грешке. Не координирају своје напоре, неко у клин, неко у плочу. Сад имају идеју о уласку у политику што само значи да нити шта знају нити шта уче и да су, на крају, потпуно неспособни”, сматра Николић.

Он као пример за то што тврди наводи чињеницу да синдикати нису успели да продру у приватне фирме које бране синдикално организовање. „Кажу да је тамо забрањено синдикално организовање и они кажу: 'добро' – и оду даље. Али приватници немају право да забране

радницима синдикално организовање. У политици ће тек да упрскају ствар, али можда им то треба како би схватили да морају да се држе свог домена, али морају и ту да буду добри”, оцењује Николић.

Шта су урадили за своје чланство

СССС: На ово питање Орбовић одговара да су покушали да што је могуће више утичу на законску регулативу те да су тако имали 31 примедбу на Закон о раду, од чега је 29 прихваћено. И поред тога, тврди, ниво радничких права је спуштен у односу на протекли период. Закидања на правима има и у Закону о пензијском и инвалидском осигурању, колективним уговорима везано за рад на одређено време.

„УГС“Независност“: Бранислав Чанак тврди да су испали наивни јер су мислили да раде заједно са осталим синдикатима. А пошто нису привилеговани као Самостални синдикат већ се боре за голи опстанак сконцентрисали су се на решавање појединачних случајева.

„Свакодневно када нам неко дође ко је добио отказ правна служба ’Независности‘ ступа у акцију и ту имамо доста успеха. То је суштина синдиката, штитимо чланство, то смо радили од првог дана. Никада нисмо давали полутке, не организујемо радничке игре”, објашњава Чанак.

АСНС: Ранка Савић, пак, каже да нико од синдиката не може да се похвали неким великим резултатима, самим тим Србија има милионску армију незапослених. Зато, како истиче, нико нема морално право да говори да су резултати посебно велики.

„Прошле године смо вратили на посао 1280 радника који су незаконито добили отказ. Поносим се и предлогом економских и социјалних мера које смо доставили и председнику и влади и 40-50 одсто наших предлога је ушло у предлог мера владе. Али сви ти резултати нису довољни јер нема синдикалног јединства”, каже Ранка Савић.

Ј. Церовина

<http://www.dnevnik.rs/node/46344>

Расте број пријава мобинга

Мобинг или злостављање на радном месту широко је распрострањено у нашој земљи, поједнако и у државном и у приватном сектору. Нека истраживања показују да је готово

половина запослених изложена различитим врстама злостављања. Од доношења закона о забрани злостављања на раду, број пријављених случаја увећао се неколико пута, али се није далеко одмакло када су у питању пресуде у овим предметима. Поред тога, велика већина радника не пријављује своје колеге или надређене из страха од губитка посла. На лоше стање указује и случај девојке, чије је име познато редакцији, која је константо била

изложена стресу на свом радном месту.

- Радила сам у продавници готово седам месеци у којој је рад био несносан. Газда је нон-стоп викао на мене, али и на друге раднице и непристојно коментарисао наш изглед. Трудила сам се да се искључим и да не обраћам пажњу на његове поступке због новца који ми је био преко потребан, али на крају нисам више издржала. Најтеже је старијим женама које не смеју ништа да кажу, јер имају децу и треба им сваки динар - каже ова Новосађанка.

Начелник инспекције рада за Јужнобачки округ Љиљана Стојшић каже да број пријава злостављања на раду зависи не само од тога како радници доживљавају ову појаву, већ и од њихове спремности да пре свега својим ангажовањем, а потом и путем институција, заштити своје право.

- Први корак заштите, уколико злостављање потиче од послодавца, јесте по правилу пријављивање код самог послодавца, што запослени најчешће избегавају, па не покрећу одговарајуће поступке - каже Стојшић.

Она додаје да је врло широка палета „знања и незнања” у овој области, од ситуације да запослени свако понашање другог запосленог или послодавца третирају као део радног амбијента, не препознавајући облике мобинга, до тога да сваки контакт третирају као малтретирање.

Инспекцији рада за девет месеци ове године поднето је 16 пријава, а највећи број запослених је из јавног сектора. Обрађали су им се и жене и мушкарци, мада слабији пол у нешто већем обиму. Да подестимо, за повреде Закона о забрани злостављања на раду прописане су новчане казне у износу од 200.000 до 1.000.000 динара за послодавца који спадају у категорију правних лица, односно од 100.000 до 400.000 динара за предузетнике.

Г. Четник

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/naslovna_strana.php?vest=96836

Домаће грађевинске фирме због малог обима градње у Србији не могу да праве дугорочне планове

Неимари кубуре с недостатком посла

Главни проблеми грађевинарства у Србији су неликвидност и недостатак великих послова, оценио је секретар удружења Привредне коморе Србије (ПКС) за грађевинарство и стамбену привреду Горан Родић.

Он је агенцији Бета рекао да домаће фирме због малог обима градње у Србији и неизвесности у добијању нових послова не могу да праве дугорочне планове, истичући да су послови у иностранству једини излаз за домаће грађевинарство.

"Једини начин је да се ради напољу, а то су Азербејџан, Казахстан, Русија и Алжир, где се много гради, али за те послове је потребна подршка државе, јер немамо гарантни фонд", рекао је Родић.

Према његовим речима, иностранство је једино решење јер велики послови у Србији где су домаће фирме биле присутне као подизвођачи, као што је "Газела" и мост на Ади, полако се приводе крају.

Родић је навео да ће велики капитални објекти који ће се градити у Србији радити стране компаније, док ће домаће грађевинске фирме на тим пројектима, ако се "удену добити само

неке мрвице".

"Мост Земун-Борча ће градити Кинези, а Жежељев мост у Новом Саду ће радити конзорцијум италијанских и шпанских фирми", прецизирао је он.

Родић је истакао да држава мора да реши и проблем дуговања домаћој грађевинској оперативи, који се креће око неколико стотина милиона евра, али је додао да не постоје прецизни подаци колики је тачан дуг државе, јавних предузећа и локалне управе.

Наводећи да су велики домаћи грађевински системи, којих је остало јако мало, сада у врло незавидној ситуацији, он је рекао да се инсталирани капацитети користе са "једва 30 одсто".

Родић је казао и да је пре кризе у грађевинским фирмама било запослено око 120.000 људи, а тај број је сада између 70.000 и 80.000.

"Нешто мора да се предузме бар почетком идуће године, како се не би позатварало и ово мало фирми које имамо", оценио је он.

Према речима Родића, држава би требало хитно да нађе новац да почне да ради на сређивању моравског слива, посла који би запослио домаће компаније и раднике.

Секретар ПКС за грађевинарство је оценио да се у Србији не може очекивати ни нека значајнија станоградња, због тога што инвеститори немају пара, а куповна моћ становништва је изузетно мала.

Он је оценио да ни у Београду нема веће грађевинске активности додајући да је једино веће градилиште стамбени комплекс који држава прави на месту некадашње касарне "Војвода Степа".

"Станоградња зависи од куповне моћи, а кредитни услови су јако лоши да би се људи усудили да узму кредите", рекао је Родић.

Секретар удружења Привредне коморе Србије (ПКС) за грађевинарство и стамбену привреду Горан Родић је казао да у последње време нема примедби компанија на добијање грађевинских дозвола, јер је, како је навео, нови закон убрзао издавање, али и да се са друге стране брже добијају дозволе јер је и мање захтева. Бета

http://www.pregled.rs/drustvo_i_ekonomija.php?vest=96799

Аутор: Добрила Солеша

Запослени у социјалној заштити најавили штрајк и протесте 20. октобра

Синдикат тражи веће плате

Републички синдикат запослених у социјалној заштити, који делује у оквиру Конфедерације слободних синдиката, донео је одлуку о организовању штрајка и протеста 20. октобра са основним захтевом за повећање зарада у 2012. години и потписивањем новог колективног уговора - истакнуто је на конференцији за новинаре у петак, 7. октобра. "Тражимо да се повећају зараде запосленима, који након примене новог Закона о социјалној заштити имају повећан обим посла због већег броја корисника, иако су плате за две трећине запослених са четвртим или нижим степеном стручне спреме, готово равне минималцу, износе од 18 и 24 хиљаде динара. "За оне најутроженије, а ради се о неговатељицама, чистачицама, куварима и помоћним радницима тражи се повећање од 15 одсто, док се за стручне раднике од четвртог до седмог степена стручне спреме тражи корекција од 10 одсто и то за наредну буџетску годину", истиче Веселин Вујовић, председник синдиката у социјалној заштити. Он подсећа да је револт и незадовољство лошим материјалним положајем све веће, јер се иначе ради о тешким

условима рада са корисницима услуга смештеним у домовима за стара лица, незбринуту децу, те душевно оболеле и хендикепиране особе. Други штрајкачки захтев односи се на поштовање одредби постојећег колективног уговора и исплату јубиларних награда што је обећао министар рада и социјалне политике Расим Љајић, а такође и потписивање новог колективног уговора којим би се омогућило изједначавање права са запосленима у осталим јавним службама. Захтева се такође и утврђивање стандарда пружања услуга, јер је садашњи систем неефикасан и са становишта потреба корисника, наводи се у захтевима штрајкачког одбора. "Ребалансом буџета за ову годину повишице зарада у социјалној заштити нису предвиђене, али према проценама укупни трошак за наредну годину износио би око 300 до 350 милиона динара. У Србији делује 230 центара за социјални рад, од чега овај синдикат у 190 има своје организације, а процењује се да ће у 60 одсто установа доћи до делимичног штрајка и различитих видова протестних акција. Предвиђено је да ће се рад ограничити само на најнеопходније услуге, а у протестну кампању ће се укључити око 3.000 од 10.000 укупно запослених у овој делатности. "Централни протест предвиђен је у Београду 20. октобра испред Владе Србије. Подршка се очекује и од других синдиката здравства и социјалне заштите, предузећа за инвалидна лица и других организација. Протест ће трајати до испуњења захтева, а од надлежних се тражи успостављање дијалога о насталим проблемима", наводи Вујовић.

Подршка корисника У установама за социјалну заштиту није ни мало једноставно организовати штрајк, којег подржавају и сами корисници упознати са тешкоћама и проблемима запослених. Одлуку о минимуму процеса рада треба да донесе министар рада на основу правилника, истичу организатори протеста.

РТВ

http://www.rtv.rs/sr_lat/ekonomija/kako-smanjiti-sivu-ekonomiju-i-rad-na-crno_277439.html

Како смањити сиву економију и рад на црно?

Извор: Танјуг

Дебата под називом "Како смањити неформалну економију и рад на црно?" на којој ће бити речи о борби против "сиве економије" биће одржана данас у Београду, најавио је организатор.

На скупу ће се расправљати и о начину сузбијања и контроле "сиве економије" у Србији и другим европским државама, о унапређењу законске регулативе за ту област, утицају организација цивилног друштва (синдиката, невладиних организација, удружења послодаваца) на смањење "сиве економије" и сличним темама.

Најављано је учешће представника Инспектората за рад, Привредне коморе Србије, Агенције за борбу против корупције, Уније послодаваца Србије, Савета за борбу против корупције и других надлежних институција.

Скуп организује Фондација Центар за демократију, у сарадњи са Међународним центром Олоф Палме у Стокхолму главном граду Шведске, а у оквиру пројекта "Балканска мрежа за достојанствен рад", уз подршку Европске уније (ЕУ), наведено је у саопштењу.